

– Min pappa omkom i en bilolycka i Skottland. Då bröt jag upp från mitt liv och sade adjö till allt. Jag tänkte om, säger han och fäster de drömmande ögonen på någon punkt långt bort.

Så ruskar han lite på sig och berättar hur han resonerade.

– Alla människor var enbart inriktade på Amerika under den här tiden. Därför funderade jag på om jag inte skulle börja exportera vin till Asien. Jag for till New York för att skapa mig en bild av amerikansk mentalitet och var där i fjorton dagar. Jag hatade New York och det ytliga livet där. Då for jag till Japan på en fjortondagarsresa. Jag upptäckte hur mycket jag tyckte om det som präglar japanskt samhällsliv. Vänskap, respekt och familjen sätts högt. Jag hade inga pengar då.

– Det är förresten genomgående varje gång jag startat något nytt, lägger han till med ett skratt.

– Jag sålde min bil, en BMW och mitt gevär, säger han med en djup suck.

– Jag älskar nämligen att jaga. För pengarna startade jag ett eget bolag som mäklare i Japan. Det var 1984. Ingenting är omöjligt om man tror på det, men det måste komma från hjärtat, säger han och betonar det med hela kroppen.

– Jag visste inget om Japan, men fick på en mässa kontakt med en japan som talade franska. Han var importchef på ett företag i Tokyo och gav mig många råd och även order. Nu är han en av mina bästa vänner. Allt eftersom jag hittade nya importörer blev det allt mer uppenbart hur svårt det var att sköta affärerna utan att ha språkkunskapen. Jag annonserade i tidningarna efter en fransman som talar japanska och vet ni hur det gick?

Han skrattar förtjust och berättar att han inte fick tag i någon japansktalande fransman utan istället en fransktalande japanska. Mika, som läste litteratur i Paris.

– Hon blev min närmaste medarbetare för tio år sedan och för snart tre år sedan gifte vi oss, säger han och tittar ömt på vackra Mika, som utstrålar asiatiskt lugn.

Vi har förflyttat oss till deras hem på rue Boulogne i 16:e arrondissementet.

Hemmet är precis som Denis själv, perfekt in i minsta detalj. Han återkommer ofta i sitt tal till att han älskar att skapa. Även hemmet har han planerat minutiöst noga.

– Ja, Denis är oerhört kreativ, säger Mika diplomatiskt.

– Men köket har jag bestämt hur det ska vara, säger hon.

Köket är vackert benvitt och mycket praktiskt och harmoniskt. Resten av deras hem, som förresten är ett gammalt stall i familjens släktgård, är inrett som en rustik gård på landet. Ett vackert matbord i mörkt, gediget trä dominerar rummet. I den stora öppna spisen sprakar en brasa och sprider en svag lövträdsrök i rummet.

I boxarna i det gamla stallet har Denis Charpentier inrett en vinkällare där han samlar sina egna favoritviner.

Mika och Denis Charpentier bor i den gamla släktgårdens stall, som de inrett efter egen smak.

Framför den, på japanskt manér, ligger en stor dyna. Förmodligen har Mika haft sina fingrar med även utanför köket. Färgerna i huset domineras av rött och grönt med inslag av blått.

– Det är alltid känslan som styr vad jag gör, och färger påverkar mig mycket. Rött är en aggressiv, hetsande färg, grönt är fridfullt och den blå färgen är mycket distinguerad, menar han.

Medan vi pratar tar Denis fram några flaskor av sin egen champagne, som förstas är alldeles utmärkt och vunnit pris i blindtester.

– Den innehåller 80 procent chardonnay och inte 40, som många andra. Det gör att den inte innehåller så mycket syra utan är snäll både för magen och huvudet. Ni kan dricka två flaskor var utan att få ont i huvudet, säger han glatt.

Mika är klädd i en vacker röd klänning, mönstrad med likadana ränder som Denis Charpentiers cognacsflaska. Hon visar också att hängsmycket hon har kring halsen är den vackra flaskan. Ett brett

guldarmband, en kedja med snirkligt mönster visar sig vid en närmare titt utgöra bokstäverna DC.

Denis Charpentier har också både röda och vita viner i sin rörelse. Även dessa ska vara de allra bästa. Han bjuder på middag och serverar endast vin från år 1987, en ganska dålig årgång, säger han, men ett mycket gott vin.

– Det ingår i min filosofi att förstå saker, berättar han och förklarar:

– Om man verkligen vill förstå ett vin så ska man aldrig prova en bra årgång utan istället smaka på ett dåligt år.

Just nu är det flygstrejk i Frankrike och Denis Charpentier tvingas fara med tåget till sina affärskontakter i Bordeaux.

– Det är inte klokt, säger han och det är tydligt hur hans adrenalinhalt stiger.

– Ett avtal är bindande och jag hade bokat in fyra möten. Nu kommer jag bara att hinna ett. Jag hatar att inte vara punktlig. Det visar att man inte har någon respekt för andra människor. Ett avtal är till för att hållas.

Han har många bollar i luften samtidigt, det märks även när han kör fram sin lilla sportiga Mercedes i den intensiva Paristrafiken. Samtidigt som han tutar på långsamma medtrafikanter, berättar om sin livsfilosofi, talar i telefon med Mika, röker, letar efter flygbiljetter i handskfacket, pratar han med bilister i bilarna bredvid och plockar ihop dagens papper.

Nu vill Denis Charpentier få in sina kvalitetsprodukter även i Sverige. Här är det den nystartade importfirman Vingården Ohlsson som ska göra säljobbet.

Vingården Ohlsson får ett fint sortiment att erbjuda. Denis Charpentier har planer på att skaffa egen gin och vodka. Men nu, allra först, ska sortimentet kompletteras med whisky.

– Ja, nu letar jag efter ett destilleri i Skottland, där vi kan göra världens bästa whisky. Jag vet hur den ska vara. Min absoluta favoritdryck är nämligen whisky, säger cognacs-kungen. ●